

Lühikokkuvõtte

Eestis on hetkel umbes 58 ettevõtet, mida peetakse ohtlikuks ja mille töö võib põhjustada keskkonnale ja inimeste tervisele ohtlike ainete lekkeid. Peamisteks saasteainete allikateks on süsivesinikud, ammoniaak, süsinikoksiid, kloor ja fenoolid.

Atmosfääri kaitsmiseks võeti vastu direktiivid ja määrused, mis on kohustuslikud kõigis Euroopa Liidu riikides, sealhulgas ka Eestis. Käesolevate direktiivide hulka kuuluvad nõukogu 27. septembri 1996. aasta direktiiv 96/62/EÜ välisõhu kvaliteedi hindamise ja juhtimise kohta, nõukogu 22. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/30/EÜ vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii piirtasemete kohta välisõhus, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/69/EÜ benseeni ja süsinikmonooksiidide piirnormide kohta välisõhus, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. veebruari 2002. aasta direktiiv 2002/3/EÜ välisõhu osoonisisalduse kohta.

Direktiivid võimaldavad kontrollida gaasi heiteid atmosfääri, ning selleks, et vältida ja kontrollida neid, on olemas unikaalsed seadmed – gaasidetektorid. Need seadmed suudavad tuvastada ohtlikke aineid isegi väga väikestes kogustes. Omades valgus- ja visuaalset märguannet aitavad nad töötajatel õigeaegselt märgata ja võtta ette vajalikud meetmed, et eemaldada leke. Probleemi likvideerimine nõuab kiiret reageerimist, sest mürgised ained kujutavad endast ohtu mitte ainult keskkonnale, vaid ka inimese tervisele.

Gaasidetektored on laialt kasutatavad pooljuhtide tööstuses, nafta – ja gaasitööstuses, haiglates, masina – ja katlaruumides, tunnelites, keemiatööstuses, joogi – ja reovee puhastamisjaamas ning elektrijaamas.

Gaasidetekteerimise seadmete kasutamine võimaldab kaitsta mitte ainult töötajate tervist, vaid ka vältida mürgiste ainete heited, mis võivad põhjustada tõsiseid keskkonnaprobleeme.